

Sygn. akt II CSK 705/18

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko Gminie R. i L. W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 28 czerwca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego L. W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 25 maja 2018 r., sygn. akt I AGa [...],

- 1) odrzuca skargę kasacyjną w części dotyczącej oddalenia powództwa ponad kwotę 59932,78 (pięćdziesiąt dziewięć tysięcy dziewięćset trzydzieści dwa 78/100) zł należności głównej oraz co do odsetek liczonych od dnia 10 czerwca 2010 r. od kwoty przekraczającej 3033,77 (trzy tysiące trzydzieści trzy 77/100) zł,**
- 2) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w pozostałym zakresie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 kwietnia 2016 r. Sąd Okręgowy w S. zasądził od Gminy R. i L. W. (pozwani) solidarnie na rzecz M. K. (powód) kwotę 147.052,88 zł z odsetkami ustawowymi liczoną wobec Gminy R. od dnia 3 lutego 2011 r., natomiast wobec L. W. - od kwoty 90.152,87 zł od dnia 10 czerwca 2010 r. i od kwoty 56.900,01 zł od dnia 15 września 2010 r. (pkt I), oddalił powództwo w pozostałym zakresie (pkt II) i orzekł o kosztach postępowania (pkt III).

Wyrokiem z dnia 25 maja 2018 r. Sąd Apelacyjny w [...] zmienił wyrok Sądu Okręgowego w punkcie pierwszym w ten sposób, że zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 59.932,78 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczoną wobec Gminy od dnia 3 kwietnia 2011 r., a wobec L. W. - od kwoty 3.033,77 zł od dnia 10 czerwca 2010 r. i od kwoty 56.900,01 zł od dnia 15 września 2010 r. oraz oddalił powództwo w pozostałym zakresie, jak również skorygował rozstrzygnięcie o kosztach postępowania pierwszoinstancyjnego (pkt I), oddalił apelację pozwanych w pozostałym zakresie (pkt II) i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt III).

W skardze kasacyjnej, w uzasadnieniu wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, L. W. wskazał przyczynę kasacyjną określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Jego zdaniem skarga jest oczywiście uzasadniona, gdyż rażące naruszenie przepisów prawa procesowego polegające na uznaniu przez Sąd Apelacyjny za bezzasadny wniosku L. W. o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu budownictwa na okoliczność istnienia po stronie L. W. wierzytelności przedstawionych do potrącenia i ich wysokości, oraz poczynieniu ustaleń co do wysokości uzgodnienia wynagrodzenia, którego dotyczyła faktura nr [...], wyłącznie na podstawie twierdzeń świadka A. G., jak również błędnym przyjęciu, że pozwany nie udowodnił, iż strony uzgodniły wyższe wynagrodzenie, spowodowały naruszenie art. 65 k.c. i bezzasadne obniżenie wysokości tego wynagrodzenia – oraz kwoty wskazanej w fakturze nr [...], którą pozwany przedstawił skutecznie do potrącenia - o połowę. Naruszenia te doprowadziły do bezzasadnego, częściowego uwzględnienia powództwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powód zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego w całości, a więc także w korzystnej dla niego części uwzględniającej częściowo jego apelację, w czym nie ma interesu prawnego (*gravamen*) i już z tego względu skarga podlegała w tym zakresie odrzuceniu (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, OSNC 2014, nr 11, poz. 108; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2015 r., V CSK 450/14, niepubl.; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2015 r., V CSK 421/14, niepubl.).

Z art. 398¹ § 1 k.p.c. wynika, że skarga kasacyjna przysługuje co do zasady od prawomocnych orzeczeń sądów drugiej instancji, a więc orzeczeń wieńczących dwuinstancyjne postępowanie sądowe, w którym sądy obu instancji dysponują pełną kognicją w zakresie faktów i dowodów. Jednakże zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania tylko wtedy, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W zamyśle ustawodawcy skarga kasacyjna stanowi zatem nadzwyczajny środek zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa. Wyłączną podstawą oceny pod kątem przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania są wskazane w niej przyczyny kasacyjne wraz z uzasadnieniem (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., jeżeli zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2016 r., II CSK 94/16, nie publ.) i w wyniku takiego naruszenia prawa zapadło w drugiej instancji orzeczenie oczywiście wadliwe (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia

15 października 2015 r., III CSK 198/15, nie publ., z dnia 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15, nie publ., z dnia 2 czerwca 2016 r., III CSK 113/16, nie publ., z dnia 27 października 2016 r., III CSK 217/16, nie publ., z dnia 29 września 2017 r., V CSK 162/17, nie publ., z dnia 7 marca 2018 r., I CSK 664/17, nie publ., z dnia 18 kwietnia 2018 r., II CSK 726/17, nie publ., z dnia 5 października 2018 r., V CSK 168/18, nie publ.).

Skarżący nie wykazał, by kwestionowane przezeń orzeczenie dotknięte było tego rodzaju nieprawidłowościami. Z wywodów skarżącego wynika, że w istocie kwestionuje on dokonaną przez Sąd Apelacyjny ocenę wiarygodności uzupełniających zeznań A. G. i jego własnych, co jest w postępowaniu kasacyjnym w ogóle niedopuszczalne (por. art. 398³ § 3 k.p.c.). Zasadniczym powodem uznania potrącenia kwoty wskazanej w fakturze nr [...] tylko za częściowo skuteczne było niewykazanie istnienia tej wierzytelności w wyższej wysokości niż przyznana przez A. G.. W tej sytuacji o oczywistej zasadności skargi nie może też świadczyć oddalenie przez Sąd odwoławczy zarzutu naruszenia przepisów postępowania przez oddalenie dowodu z opinii biegłego z zakresu budownictwa, skoro kwestią sporną nie był zakres, jakość ani wartość wykonanych prac, lecz wysokość uzgodnionego przez strony wynagrodzenia.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 oraz art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.